

Som nævnt i betænkningen s. 104–105 frafalder køberen ofte indløsningsretten under tilbagetagelsesforretningen, da kreditor ellers ikke vil kunne disponere over det tilbagetagne inden for indløsningsperioden (14 dage). Det er i § 30 og § 31, stk. 2, præciseret, at køberen fortsat kan give afkald på indløsningsretten.

Til § 32

Bestemmelsen tilsigter bl. a. at knytte visse civilretlige sanktioner til kreditors tilbagetagelse af det solgte ved selvtægt. Udvalgets overvejelser angående selvtægt er omtalt under pkt. 3.f.3°. i de almindelige bemærkninger. Baggrunden for § 32 er omtalt under pkt. 7.h. samme sted.

Til stk. 1.

Bestemmelsen, som er ny i forhold til udvalgets lovudkast, gælder for alle køb med ejendomsforbehold. Som nævnt i betænkningen s. 44 er det næppe efter gældende ret endeligt afklaret, om det forhold, at kreditor har taget det solgte tilbage ved selvtægt, afskærer ham fra at begære sig formelig indsat i besiddelsen af det solgte ved en umiddelbar fogedforretning for på den måde at få gennemført et økonomisk opgør med køberen efter afbetalingslovens regler. Den foreslåede bestemmelse afklarer retstilstanden på dette punkt, idet fogedretten i sådanne tilfælde som altovervejende hovedregel skal afvise en anmodning om en umiddelbar fogedforretning. Dette gælder også med hensyn til en umiddelbar fogedforretning i anledning af tilbagetagelsen. Fogedretten skal således normalt afvise kreditors anmodning om at kræve sig indsat i eventuelt tilbehør til det solgte, f. eks. en bils papirer.

Reglen gælder ikke, hvis køberen har samtykket i den udenretlige tilbagetagelse. Samtykke til tilbagetagelsen kan efter omstændighederne foreligge stiltiende, f. eks. ved at køberen har efterladt den solgte bil uden for sælgerens forretning.

Da det i visse særlige tilfælde ville være urimeligt at afvise en umiddelbar fogedforretning, selv om sælgeren har udøvet selvtægt, giver reglen mulighed for, at fogedretten undtagelsesvis ikke afviser kreditors begæring. Der kan således tænkes tilfælde, hvor også køberen er interesseret i en opgørelse i fogedretten på det foreliggende grundlag, eller hvor køberen har lagt alvorlige hindringer i vejen for en tilbagetagelsesforretning.

Har fogedretten afvist fogedforretningen, kan kreditor dog begære fogedrettens medvirken, såfremt han efter tilbagetagelsen har erhvervet et

særligt retsgrundlag for sit krav, f. eks. en dom. Da udgifterne i forbindelse med opnåelse af en dom i disse tilfælde ikke kan siges at have været fornødne for sagens forsvarlige udførelse, bør udgifterne bæres af kreditor selv, jfr. herved retsplejelovens § 312, stk. 2. Af reglerne i § 28, stk. 2, og § 32, stk. 2, 2. pkt., følger endvidere, at kreditor i forbrugerkøb i de allerfleste tilfælde er endeligt afskåret fra i tilfælde af selvtægt at gøre en eventuel restfordring gældende.

Til stk. 2.

Bestemmelsen gælder kun i forbrugerkøb og skal sikre, at en kreditor, som ønsker at gøre en restfordring gældende mod køberen, jfr. § 28, stk. 2, tager det solgte tilbage gennem fogedretten, således at fogedretten kan fastslå, om og i bekræftende fald med hvilket beløb kreditor kan gøre en eventuel restfordring gældende. 2. pkt. indeholder endvidere en særlig civilretlig sanktion over for selvtægt.

1. pkt., som i det væsentlige svarer til § 32 i betænkningensudkastet, afskærer en kreditor, der efter aftale med køberen udenretligt tager det solgte tilbage, fra at påberåbe sig en *aftale* indgået med køberen om, at kreditor har yderligere krav mod køberen i anledning af købet. Der henvises herom til betænkningen s. 105. Aftalen er ugyldig, uanset om den gøres gældende før, under eller efter tilbagetagelsen. Bestemmelsen afskærer ikke kreditor fra i forbindelse med en aftale om en udenretlig tilbagetagelse at tage forbehold om at begære en formelig indsættelsesforretning og i forbindelse hermed – i det omfang det er muligt efter § 28, stk. 2 – at gøre en eventuel restfordring gældende. En sådan begæring må dog fremsættes inden rimelig tid herefter, og eventuel bevisusikkerhed omkring det solgtes værdi på det faktiske tilbagetagelsestidspunkt må komme kreditor til skade, da det må være kreditor, som skal bevise tabet og dets omfang, jfr. herved betænkningen s. 99. Bestemmelsen gælder kun ved tilbagetagelse, som sker i anledning af køberens misligholdelse af købsaftalen. Indgår tilbagetagelsen f. eks. som led i en ny købsaftale, fordi køberen ønsker at udskifte det solgte, uden at der samtidig foreligger misligholdelse, hindrer bestemmelsen ikke, at parterne kan aftale, at køberen skal betale en eventuel restfordring.

Reglen berører heller ikke køberens pligt til at tilbagelevere eventuelt tilbehør til det solgte, f. eks. en bils papirer.